

## DUŠAN NOVAK – IN MEMORIAM



(31. 10. 1958–6. 11. 2015)

Sredi lepega sončnega jesenskega dne je v nas zarezala vest, da se je poslovil naš sodelavec, geodet, Dušan Novak.

Rodil se je 31. oktobra 1958 v Velikem Lipju v Suhi Krajini. V kmečki družini, navajeni skromnosti in trdega dela, je živel še s tremi sestrami. Po osnovni šoli so mu starši kljub slabemu materialnemu položaju omogočili šolanje na srednji gradbeni šoli (geodetski odsek) v Ljubljani. Leta 1977 ga je končal in se 1. avgusta 1977 kot geodetski tehnik zaposlil na Geodetski upravi skupščine občine Novo mesto.

Začel je kot pripravnik geodet, z meritvami po naročilu strank, na terenu in v pisarni. To delo je opravljal z veliko volje in energije. Kot športniku po duši je delo na terenu še posebno ugajalo, rad je tudi delal z ljudmi. Ves čas svoje aktivne delovne dobe je bil zaposlen na geodetski upravi.

Menjale so se lokacije službe, menjale so se vlade, sistemi in celo država. Menjalo se je delo in način dela, ki ga je začel kot geodet, in ostal je geodet.

V zadnjih letih je delal na področju registra prostorskih enot. Z veliko vnemo se je lotil projekta urejanja hišnih števil in registra nepremičnin. Želel si je, da bi imele stranke zadeve urejene. Bil je natančen, neutruđen, dosleden. Včasih je obstajal vtis, da bi nekatere težave lahko rešili drugače, a bil je prepričan v svoje delo.

Ob tem trenutku prihajajo na dan spomini in dogodki na dolgoletnega sodelavca. Začnejo se takrat, ko smo kot pripravniki na geodetski upravi pričeli delati v stavbi na Novem trgu 1, ki je že davno porušena, skupaj smo se selili v stavbo na Novi trg 6, skupaj preživljali mraz in vročino, pa tudi razne prigode, naslednja selitev je bila za nekaj časa v stavbo na Rozmanovi ulici in na koncu v Bršljin.

Za njim bo v arhivu geodetske uprave ostalo veliko terenskih skic in drugih zapisov, pri katerih je bil dosleden. Zavedal se je, da je to eden od pogojev za poznejšo uporabnost podatkov.

V Stranski vasi pri Žužemberku si je z ženo ustvaril dom in družino, ki mu je pomenila vse in iz katere je črpal energijo.

Ob tem ne morem mimo misli, da je zaspal, kot bodo zaspale njegove rože in drevesa, ki jih je sadil in negoval z vsem žarom in veseljem. Toda rože se bodo spomladi prebudile in spominjale na Dušana. Ob slovesu mu želimo miren počitek in si želimo, da bodo rože in drevesa, o katerih je s takšnim žarom govoril, čim dlje spominjale nanj.

Dušan, hvala ti, da smo bili tvoji sodelavci!

---

Majda Meštrič